

ΜΟΥΣΑ

Είς τὴν λύραν, τέκνον! Ἄνω ὕψωσε τὴν κεφαλὴν σου·
 Σ' ἔφερον τῆς Κασταλίας τὸν δροσόφλεκτον ἀφρόν·
 Πιε, δρόσισε καὶ φλέξε τὴν λειπόθυμον ψυχὴν σου
 Μὲ τ' ἀθάνατον νερόν
 Κ' ἔλα ν' ἀναβῶμεν, ἔλα, ὑψηλά εἰς τὸν αἰθέρα·
 Πλὴν σιγᾶς· οὐδὲ μ' ἀκούεις, οὐδὲ βλέπεις τὴν μητέρα!...

ΜΑΪΟΣ

Εἰς τὴν λύραν, ψάλτα! Ῥόδα σ' ἔφερον ἐκ τῶν λειμώνων·
 Πνεῦσε, χρόνους παμφιλτάτους νὰ ἐνθυμηθῆς καὶ πάλιν
 Κ' ἔλα τ' ἄσματα ν' ἀκούσης συναδέλφων ἀηδόνων
 Καὶ δεήσεις φυακίων εἰς δασῶν σιγὴν μεγάλην...
 Ἐλα μετ' ἐμοῦ ἐκ νέου τὴν καρδίαν νὰ θερμάνῃς·
 Πῶς! δὲν ἔρχεσαι ἀκόμη; Πῶς! τὴν λύραν δὲν λαμβάνεις:

ΠΙΝΙΑ

Εἰς τὴν βακτηρίαν! Λάβε, δύσμοιρε, τὴν βακτηρίαν
 Κ' ὕπαγε μακρὰν λειμώνων καὶ πεδίων ἀνθοσπάρτων
 Τὸν πολύδακρυ ν' ἀνεύρης ἄρτον εἰς τὴν ἐργασίαν!
 Ἄρτον θέλουσι τὰ τέκνα, ἔχι ἄσματα...
 Ποιητῆς (ἐγειρόμενος).
 Ναί· Ἄρτον.....

*Ἐγγραφοὺν κατὰ τὴν 1 Μαΐου 1885

ΑΧΙΛΛΕΥΣ ΠΑΡΑΣΧΟΣ

